

**รายงานผลการเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามโครงการความร่วมมือ มข.-ม.อ. ครั้งที่ 2
ระหว่างวันที่ 19-21 มกราคม 2554 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**

ตามที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ตกลงร่วมมือให้มีโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ขึ้น ภายใต้ชื่อโครงการ “แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเพณี มข.-ม.อ.” ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 19-21 มกราคม 2554 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งตามแผนการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ฯ กำหนดให้มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง และจัดให้มีการศึกษาดูงาน ณ นครหลวงเวียงจันทร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้วย โดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีคณะผู้บริหารและบุคลากร ทั้ง 5 วิทยาเขต เข้าร่วมเดินทางไปราชการในครั้งนี้ รวมทั้งสิ้นประมาณ 116 คน สำหรับวัตถุประสงค์การจัดโครงการความร่วมมือฯ มีดังนี้

1. เพื่อจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้บริหารของทั้งสองมหาวิทยาลัย เพื่อเรียนรู้ประสบการณ์ แนวปฏิบัติที่ดี พร้อมการพัฒนาความร่วมมือระดับคณะ/หน่วยงานให้เกิดเป็นรูปธรรม
2. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่สามารถเรียนรู้และนำไปประยุกต์เพื่อการพัฒนาตามบริบทได้อย่างเหมาะสมในลักษณะการพัฒนาแบบก้าวกระโดด
3. เพื่อกระชับความสัมพันธ์ และสร้างมิตรภาพความร่วมมือให้เกิดเป็นรูปธรรม อย่างยั่งยืน โดยสามารถเรียนรู้ร่วมกัน และเข้าใจความแตกต่างของบริบทการพัฒนา
4. เพื่อการขยายขอบเขตความร่วมมือลงถึงระดับคณะ/หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการให้มีการพัฒนาความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมตามความเหมาะสม

รูปแบบการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งนี้ ได้มีการแบ่งกลุ่มการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ครอบคลุมในด้านหลัก 5 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่ม 1 แนวทางการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ
- กลุ่ม 2 ประสบการณ์ PMQA ปี 2553 และการเตรียมการ PMQA ปี 2554
- กลุ่ม 3 เส้นทางสู่ความเป็นนานาชาติ
- กลุ่ม 4 การบริหารจัดการวิทยาเขต
- กลุ่ม 5 การพัฒนานักศึกษา

ในการเข้าร่วมครั้งนี้ มีบุคลากรในคณะทรัพยากรธรรมชาติ เข้าร่วม จำนวน 4 ท่าน คือ คณบดีคณะทรัพยากรธรรมชาติ (รศ.ดร.วัลลภ สันติประชา) รองคณบดีฝ่ายวิชาการ (รศ.ดร.ชาญชัย ธนาวุฒิ) นางมะลิ นิลสุวรรณ และนางสุนันท์ แสงแจ่ม โดยเข้าร่วมกลุ่มที่ 2 คือ ประสพการณ์ PMQA ปี 2553 และการเตรียมการ PMQA ปี 2554

จากการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ฯ มีประเด็นที่เห็นควรแจ้งเพื่อทราบ ดังนี้

1. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง “ประสพการณ์การบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัยตามประเด็นหลักของความร่วมมือโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเพณี มข.-ม.อ. สรุปดังนี้

1.1 ประสพการณ์การบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัยของรองศาสตราจารย์

ดร.สุมนต์ สกลไชย อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น เช่น

- ต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดในเป้าหมายกิจกรรมที่ทำ และจะต้องทำตามเป้าหมายที่ได้กำหนด
- การเป็นผู้บริหารต้องมีการติดตาม ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญ ถึงแม้ว่าบางครั้งไม่สำเร็จตามเป้าหมาย ก็จะต้องทำใจ หรือจะต้องนำมาจัดทำเอง และจะต้องเป็นคนตรงต่อเวลา
- เคล็ดลับในการแก้ไขปัญหา และลดความเสี่ยงสำหรับผู้บริหาร คือ อย่าอวดรู้ อวดเก่ง ในเรื่องบางเรื่อง เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับสัญญาจ้าง และด้านการเงิน

1.2 ประสพการณ์การบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัยของ รองศาสตราจารย์

ดร.บุญสม ศิริบำรุงสุข อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เช่น

- ในการเป็นมหาวิทยาลัยจะต้องเป็นแหล่งที่รวมตัวของนักปราชญ์ ผู้ทรงภูมิปัญญา แสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ผลิตบัตินวัตกรรมที่สังคมสามารถพึ่งพาได้ เป็นคนดีของชาติ และต้องมีบรรยากาศที่ดี
- มหาวิทยาลัยจะต้องมีระบบนิเวศที่ดี และที่เหมาะสม คือ ม.อ. จะเป็น “ระบบนิเวศสวรรค์ของการออกกำลังกาย” ม.อ. จะเป็น “ระบบนิเวศสวนดอกไม้หลากสี” ม.อ. จะเป็น “ระบบทางจิตวิญญาณ” ที่ทำเพื่อประโยชน์แห่งมวลมนุษยชาติ จิตวิญญาณของชาว ม.อ. ทุกท่าน ตามพระราชปณิธานของสมเด็จพระบรมราชชนก ที่ว่า “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง” ซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยของเรามีคุณค่าและมีเกียรติภูมิ เป็นที่ศรัทธาของสาธารณะ เป็นที่ภาคภูมิใจของบุคลากรทุกฝ่าย นักศึกษา และศิษย์เก่า และนำไปสู่ความภาคภูมิใจของประชาชนที่เป็นเจ้าของมหาวิทยาลัยที่มีคุณค่า ม.อ. จะเป็น “ระบบนิเวศทางปัญญาและการเรียนรู้” และ ม.อ. จะเป็น “ระบบนิเวศของสังคมพหุวัฒนธรรม”

2. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่ม 2 “ประสบการณ์ PMQA ปี 2553 และการเตรียมการ PMQA ปี 2554” ระหว่างมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กับมหาวิทยาลัยขอนแก่น
สรุปดังนี้

- พัฒนาการ PMQA ของ มข.-ม.อ.

มข.	ม.อ.
<ul style="list-style-type: none"> - เริ่ม PMQA ปี 2550 จากระดับมหาวิทยาลัย - คณะเริ่มนำระบบ PMQA มาใช้ปี 2551 - บูรณาการตัวชี้วัด IQA & EQA & ก.พ.ร. ไว้ในหมวด 7 ทำให้ผลประเมิน ก.พ.ร. อยู่ในระดับดีมากเสมอเพราะมีการติดตามข้อมูลอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง - ปี 2554 นำ PMQA เป็นส่วนหนึ่งของ IQA - มีการเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์ได้ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - เริ่ม PMQA ปี 2553 ดำเนินการพร้อมกันทั้ง 6 หมวด - จัดทำ OP พร้อมกันทั้งระดับมหาวิทยาลัย คณะหน่วยงาน - มีทีมคณะแพทยศาสตร์ที่ได้รับรางวัล TQC เป็นที่เลื่อง วิทยาการ - ผลการประเมินตนเองของปี 2553 หมวด 1-6 ผ่านตามเกณฑ์ ยกเว้นหมวด 7

สำหรับการทำ PMQA ของ ม.อ. ในปัจจุบัน ยังไม่ขับเคลื่อน TQA/ EdPEx ทัวทั้งองค์กร ขณะนี้มีคณะเภสัชศาสตร์นำร่อง EdPEx และปีการศึกษา 2553 - 2554 ได้มีการถ่ายทอดความรู้ PMQA/ IQA/EQA แก่ผู้รับผิดชอบทุกระดับ ได้เน้นการพัฒนา IQA เพื่อตอบ EQA และต้องผ่านการประเมิน EQA รอบสาม

ในส่วนของการสร้างผู้ประเมิน PMQA ของ ม.อ. มีผู้ประเมิน TQA ของคณะแพทยศาสตร์ การเข้าอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสถาบันเพิ่มผลผลิต และอนาคตจะสร้างผู้ประเมินมากขึ้น

การสร้างผู้ประเมิน PMQA ของ มข.

ปัจจุบันมีทีมงานเขียนรายงานเฉพาะเพื่อความสอดคล้องของ OP และผลการดำเนินงานแต่ละหมวด (ผ่านการเรียนรู้จากปีแรกๆ ที่มีทีมเขียนแยกกันในแต่ละหมวด) มีกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเกณฑ์ PMQA และผู้เชี่ยวชาญในบริบทผลการดำเนินงานของ มข. ทำให้เกิดการบูรณาการต่อกัน และมีการแบ่งกลุ่มลูกค้ำอย่างชัดเจน เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติให้สอดคล้องกับธรรมชาติของแต่ละกลุ่ม

การนำ EdPEX ไปใช้ในระดับคณะ ของ มข.

มข. ได้นำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence หรือ ECPE หรือ EdPEX) ในปี 2552-2553 มาใช้โดยเลือกคณะนำร่อง คือ คณะเภสัชศาสตร์ ซึ่งอยู่ระหว่างการทำความรู้ความเข้าใจกับเกณฑ์และการเขียนรายงาน EdPEX ในการนำเอา EdPEX มีผู้บริหารให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์ EdPEX และเปิดโอกาสให้บุคลากรในคณะ ได้เรียนรู้ทำความเข้าใจกับเกณฑ์และการเขียนรายงาน

การทำ PMQA ในระดับคณะ ของ มข.

มข. ได้นำกระบวนการจัดทำ PMQA ไปใช้ในระดับภาควิชา โดยเริ่มจากการเขียนโครงสร้างองค์กร (OP) และหมวด 6 การจัดการกระบวนการ เป็นหมวดหลักของเกณฑ์ในด้านระบบงาน และกระบวนการทำงานที่สำคัญ มีการบ่งชี้และการจัดการความสามารถพิเศษเพื่อให้การจัดการกระบวนการทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมุ่งเน้นที่ระบบการป้องกัน ความเชื่อมโยงกับลูกค้า และมุ่งเน้นการสร้างคุณค่าแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงการประเมินผล การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีการเรียนรู้ขององค์กร

ในส่วนของการจัดทำ PMQA ระดับคณะ และภาควิชา ได้เริ่มที่คณะวิทยาศาสตร์เป็นลำดับแรก ซึ่งในช่วงเริ่มต้นทำได้ยาก แต่เมื่อมีการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (common data set) ของหน่วยงาน พบว่าทำได้ดีขึ้น และในปัจจุบันได้ดำเนินการให้ภาควิชาทำในหมวด 7 ผลลัพธ์ มุ่งเน้นถึงผลลัพธ์การประเมินของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กรเป็นหลัก ผลการดำเนินการด้านการมุ่งเน้นลูกค้า ผลการดำเนินการด้านการเงินและตลาด ผลการดำเนินการด้านการมุ่งเน้นด้านบุคลากร ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลกระบวนการ และผลลัพธ์ด้านการนำองค์กร

สำหรับคณะพยาบาลศาสตร์มีตัวชี้วัด 88 ตัว ทั้งจากการตรวจประเมินภายใน (Internal Quality Audit: IQA) และ การประกันคุณภาพภายนอก (External Quality Assessment : EQA) โดยสภากาพยาบาล ซึ่งทำแล้วสามารถตอบตัวชี้วัดได้ทุกระดับ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำหมวดศึกษาเกณฑ์ วางระบบ นำไปปฏิบัติ แล้วนำมาเขียน เสนอผู้บริหารที่ดูภาพรวมทั้งหมด ทำให้มีความกลมกลืนกันทุกระดับ ความยากอยู่ที่หมวด 2 การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ที่จะทำอย่างไรในการถ่ายทอดยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในระดับบุคคล

กระบวนการฝึกอบรมบุคลากรให้เป็นผู้ประเมิน PMQA ของ มข.

ปัจจุบันบุคลากรของ มข. ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินมีประมาณ 80 คน ซึ่งสำนักงานประเมินและประกันคุณภาพได้กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้บุคลากรมีความสามารถเป็นผู้ประเมินอย่างน้อยปีละ 10 คน ทั้งนี้มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่อง และใช้เกณฑ์การประเมินตามระบบ PMQA เป็นตัวหลักในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย

สำหรับรูปแบบการฝึกอบรมบุคลากรจะจัดโดยให้ความรู้เรื่องหลักเกณฑ์ รูปแบบการเขียน และการเป็นผู้ประเมิน โดยมีการแปลรายงานขององค์กรที่ได้รับรางวัล Malcolm Baldrige และเปิดโอกาสให้บุคลากรสายสนับสนุนได้เป็นผู้ประเมิน เช่น ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เลขานุการคณะ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดี ปัจจุบัน มข. ได้จัดอบรมให้ความรู้ตามเกณฑ์ PMQA กับบุคลากรประมาณ 4,000 คน ทำให้มีผู้ตรวจประเมิน 80 คนแล้ว และบุคลากรของ มข. ได้มีส่วนร่วมในการรับตรวจ PMQA ระดับจังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาในภาคอีสาน ทำให้บุคลากรมีประสบการณ์และเกิดความเข้าใจในการประเมินมากขึ้น

กลุ่มการจัดอบรมแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ผู้บริหารระดับสูง เช่น อธิการบดี คณบดี บรรยายพิเศษจากวิทยากรระดับชาติ
2. ผู้บริหารระดับคณะ เช่น รองคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพ รองคณบดีฝ่ายวางแผน อบรมโดยวิทยากรภายในมหาวิทยาลัย
3. ผู้ปฏิบัติการระดับคณะ ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดอบรมพร้อมกับการสร้างกลุ่ม เครือข่ายประกันคุณภาพ
4. ผู้บริหารระดับหัวหน้าภาควิชา จัดอบรมภายในมหาวิทยาลัย

กระบวนการเตรียมตัวรับการประเมิน PMQA ของ มข.

เริ่มจากการจัดประชุมเตรียมความพร้อมตามตัวชี้วัดที่ได้กำหนด เตรียมเอกสารอ้างอิงที่ใช้เป็นหลักฐานในการตอบคำถามตามหลักเกณฑ์การประเมิน มีการกำหนดผู้รับผิดชอบหลักในการป้อนข้อมูลในแต่ละหมวดอย่างชัดเจน ติดตามโดยการทำ Check list การประเมินตนเอง เพื่อให้ทราบข้อมูลว่าขาดส่วนใด หากพบปัญหาให้แจ้งผู้บริหารที่รับผิดชอบทันที และหากตัวชี้วัดใดมีรับผิดชอบร่วมกันหลายหน่วยงานจะมีการตกลงความชัดเจนในการให้ข้อมูลแต่ละด้าน

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของ มข. ในการนำเกณฑ์ PMQA มาใช้กับองค์กร

จากกระบวนการจัดทำระบบ PMQA ซึ่ง มข. ได้เริ่มมาประมาณปี 2549 ภายใต้การดูแลของท่าน ผศ.นพ.ไชยวิทย์ ธนไพศาล รองอธิการบดีฝ่ายการประกันคุณภาพ มข. ที่มีการกำกับติดตาม อย่างเคร่งครัด มีการจัดทำอย่างต่อเนื่อง และมีการจัดเก็บข้อมูลที่ดี โดยเฉพาะหมวด 7 ผลลัพธ์ ที่ได้ดำเนินการมี 3 แบบ คือ ในปี 2551 ทำแบบ PMQA ปี 2552 ทำแบบ 4 มิติ (TQA) ปี 2553 ทำแบบ สกอ. 9 องค์ประกอบ

มข. ได้ดำเนินการจัดทำเฉพาะ โครงร่างองค์กร (OP) ก่อนคณะ 1 ปี และในปี 2551 ได้ให้คณะเขียน OP และมข. เขียนหมวด 1-6 ในปี 2552 ให้คณะเขียนหมวด 1-6 และปี 2553 เริ่มบูรณาการตัวชี้วัดเข้าด้วยกัน ทำให้ มข. ทำกับคณะ 2 ครั้ง/ปี โดยแบ่งการรายงานข้อมูลการประเมินภายในตามปีการศึกษา และรายงาน ก.พ.ร. ตามปีงบประมาณ

ในปี 2553 มข. ได้มีการจัดทำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence หรือ ECPE หรือ EdPEX) โดยให้คณะเลือกจัดทำ PMQA หรือ EdPEX ซึ่งคณะมีความต้องการจัดทำ EdPEX

ดังนั้นกลไกสำคัญที่ทำให้ มข. มีความสำเร็จในการนำเกณฑ์ PMQA มาใช้กับองค์กร ขึ้นกับปัจจัยหลักต่อไปนี้

1. มีระบบการประเมินหัวหน้าหน่วย (คณบดี และผู้อำนวยการกอง) ซึ่งประเมินโดย อธิการบดี
2. มีระบบการประเมินอธิการบดี ผู้ประเมินคือ สภามหาวิทยาลัย และส่งผลการประเมินแจ้งให้ทราบเพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
3. มีการวางแผนกลยุทธ์ตามพันธกิจหลักของ มข.
4. มีการถ่ายทอดตัวชี้วัด จากระดับมหาวิทยาลัย สู่หน่วยงาน และบุคคล
5. มีการเปิดเผยผลการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในที่ประชุมคณบดี และรายงาน สถานภาพของข้อมูลให้ทราบเป็นปัจจุบัน
6. มีระบบที่เสี่ยงในการช่วยเหลือ สนับสนุนหน่วยงานที่มีผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน
7. มีการใช้ประโยชน์จากตัวชี้วัด และนำไปพัฒนาองค์กร ในระดับคณะ/ หน่วยงาน ส่งผลให้เกิดความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับคณะ/ หน่วยงาน

นอกจากนี้ ขอรายงานสรุปผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มอื่นๆ มาแบ่งปันให้ทราบ ดังนี้

กลุ่ม 1 แนวทางการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

โครงการวิจัยริเริ่มแบบมุ่งเป้าสู่การก่อตั้งศูนย์ความเป็นเลิศ ของ ม.อ.

- ม.อ. นวัตกรรมยางพารา
- นวัตกรรมทางด้านสาธารณสุขที่ตอบสนองความต้องการในภาคใต้
- การเพิ่มพูนด้านผลิตภัณฑ์อาหารครบวงจรและความยั่งยืนของอุตสาหกรรมอาหารภาคใต้
- ทรัพยากรธรรมชาติแห่งคาบสมุทรไทยและการจัดการ
- การวิจัย พัฒนาและการประยุกต์ที่ใช้เทคโนโลยี
- ชายแดนใต้
- การพัฒนาเทคโนโลยีปาล์มน้ำมัน และน้ำมันปาล์ม

โครงการวิจัยริเริ่มแบบมุ่งเป้าสู่การก่อตั้งศูนย์ความเป็นเลิศ ของ มข.

- ปัญหาสุขภาพเฉพาะในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- สินค้าอาหารและอาหารสุขภาพของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- การบริหารจัดการลุ่มน้ำแบบครบวงจร
- เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

- ด้านการบริหารจัดการและกลไกสนับสนุนการวิจัย
- ด้านทรัพยากรบุคคล
- ด้านงบประมาณ
- ด้านการพัฒนาเครือข่ายการวิจัย
- ด้านการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย
- ด้านอื่นๆ
-

สรุปประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มด้านวิจัย

- แนวทางการสนับสนุนการวิจัยทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
- การวิจัยที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน
- การบูรณาการงานวิจัยกับงานสอน
- ระบบสนับสนุนการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ
 - การหานักวิจัยที่เก่งเข้ามา
 - การจัดการภาระงานสอนและงานวิจัย
 - การสร้างแรงจูงใจสำหรับนักวิจัย
 - การสร้างนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัย

กลุ่มที่ 3 เส้นทางสู่ความเป็นนานาชาติ

ทั้งสองมหาวิทยาลัยมีความต่างกันด้วยบริบทแต่สิ่งที่ ม.อ. มองว่า มข. ทำได้ดี หรือในทางกลับกัน ซึ่งมี 8 ประเด็น

1. วิทยาลัยนานาชาติ
2. อิสลามศึกษา
3. ABAC
4. การดูแล นศ. และบุคลากรต่างชาติ

5. ASEAN

6. การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน (ปัญหาที่คล้ายกัน)
7. KPI ความเป็นนานาชาติ
8. การปรับ culture นศ. ความเป็นนานาชาติ

ข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยนานาชาติ มข.

- ถิ่นที่มาของ นศ. มข. มาจากจีน เวียดนาม
- ปริญญาตรี วิทยาลัยนานาชาติ 5 หลักสูตร บางหลักสูตรอยู่ภายใต้คณะ
- บัณฑิตศึกษา อยู่ภายใต้คณะซึ่งคณะจะทำไว้ทั้งสองหลักสูตรเลย ทั้งไทย-นานาชาติ

การประชาสัมพันธ์วิทยาลัยนานาชาติ มข.

- ทำเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์
- มีการติดต่อประสานงานกับจีน เวียดนามอยู่เป็นประจำ
- มีการรวมกลุ่มระหว่างมหาวิทยาลัยไทยไป road show ต่างประเทศ
- จัดสัมมนาระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรนานาชาติร่วมกัน
- ให้ทุนการศึกษาต่างประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เยอรมันนี ออสเตรเลีย ภูฏาน จีน เวียดนาม
- มีทุนการศึกษาให้นักศึกษา
- มข. คนไทยสอนในหลักสูตรนานาชาติ มีทั้งแบบ part time และ full time

ประเด็นเพิ่มเติม

1. ทำอย่างไรได้ลูกค้าที่ยั่งยืน
 - มี local agent ที่ต่างประเทศ
2. การจ้างอาจารย์ต่างประเทศ
 - อาจารย์จากต่างประเทศ มีการทำสัญญาปีต่อปี ลงประกาศทางหนังสือพิมพ์ และเว็บไซต์ เปิดไว้ โดยลงคุณสมบัติไว้
3. เงินเดือน มีการจ้างอย่างไร
 - ตามที่ประกาศของสภามหาวิทยาลัย และมีค่าใช้จ่ายอื่น เช่น เงินเดือนขั้นพื้นฐาน ค่าเช่าบ้าน ค่าจบโท เอกจากมหาวิทยาลัยชื่อดัง ค่าประสบการณ์
4. การรับนักศึกษาเปิดรับอย่างไร
 - เปิดรับ 2 ภาคการศึกษา

5. สิ่งอำนวยความสะดวกของบุคลากร และนักศึกษา
 - มีบุคลากรสายสนับสนุนที่ดูแล มีการบริการต่อวิชา กิจกรรมท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
6. มีปัญหาในการดูแลบุคลากรต่างชาติมากเกินไปหรือไม่
 - ไม่มีปัญหาเนื่องจากวุฒิไม่เท่ากัน
7. การแก้ปัญหาให้นักศึกษามีความรู้ภาษาอังกฤษน้อย ม.อ. แก้ไขอย่างไร
 - ทำโครงการความร่วมมือกับมาเลเซีย โดยส่งนักศึกษาไปเรียนที่มาเลเซีย เพื่อให้ นักศึกษาไปเรียนภาษาอังกฤษ และภาษามลายู

กลุ่ม 4 การบริหารจัดการวิทยาเขต

ด้านการจัดสรรงบประมาณ

- มข. มีการจัดสรรงบประมาณลงสู่วิทยาเขต
- ม.อ. ให้วิทยาเขตจัดทำแผนของตัวเอง (แผน 5 ปี และแผนประจำปี)
- มีกรรมการกลางพิจารณาในแต่ละงบประมาณ โดยลงพื้นที่ในแต่ละวิทยาเขต เพื่อความจำเป็นในการได้รับการจัดสรรงบประมาณ เช่น วิทยาเขตปัตตานี เกิดเหตุการณ์ความวุ่นวาย ได้รับจัดสรรงบประมาณในการสร้างหอพัก
- มข. และ ม.อ. จะเน้นในเรื่องการเปิดหลักสูตรที่ไม่ซ้ำซ้อนกับวิทยาเขต หาก ซ้ำซ้อน จัดให้เป็นความต้องการของชุมชน
- จุดอ่อนของการมีหลายวิทยาเขต คือ การบริหารจัดการ การเงิน การติดต่อประสานงาน และวิทยาเขตเป็นที่คาดหวังของสังคมในชุมชน

กลุ่ม 5 การพัฒนานักศึกษา

นอกจากนี้ยังมีประเด็นในการแลกเปลี่ยนด้านพัฒนานักศึกษาระหว่างทั้งสองสถาบันคือ การส่งเสริมภาษาอังกฤษ การเรียนรู้กิจกรรมเสริมหลักสูตร แนวทางการสร้างความเป็นคนดี ความเป็นคนดี ร่วมมือระหว่าง ม.อ.- มข.

การส่งเสริมภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการดังนี้

- การรับนักศึกษานานาชาติ
- ส่งเสริมอาจารย์และนักศึกษาภาษาอังกฤษ
- การจัดอบรม Exit Exam, TOEIC
- มีวัน English day
- มีโครงการนำร่อง เช่น มีชมรม ใ้วาที่ทางภาษาอังกฤษ

แนวทางการสร้างความเป็นคนดี และวินัย

- ยกย่อง ประกาศเกียรติคุณ ให้แก่นักศึกษาอย่างชัดเจน
- เข้มงวดด้านวินัย
- ตั้งกลุ่มคนดีขึ้นมา
- อบรมให้ความรู้
- ผู้บริหาร อาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดี
- มีการบังคับใช้กฎหมาย

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเพณี มข.-ม.อ. ที่จัดขึ้นนี้ จะทำให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นคู่ความร่วมมือที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเพณี เพื่อร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดี ในด้านการบริหารจัดการและพัฒนา มหาวิทยาลัย และมีการขยายกรอบความร่วมมือสู่ระดับคณะ/หน่วยงาน ระดับเจ้าหน้าที่ นักศึกษา อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน

และในการเดินทางในครั้งนี้ พบว่ามีหน่วยงานระดับคณะ 1 หน่วยงาน คือ คณะทันตแพทยศาสตร์ ได้มีการจัดทำ MOU ร่วมกับ มข. และมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในสายงานสนับสนุน

รายงานโดย นางมะลิ นิลสุวรรณ งานนโยบายและแผน

นางสุนันท์ แสงแจ่ม งานประกันคุณภาพ

8 กุมภาพันธ์ 2554